

Mám rada ľudí, kultúru, kancelárske práce, psychológiu aj školenia...

Toto nám o sebe prezradila Mgr. Beáta Michelčíková, pedagogický zamestnanec z PaSA...

Mgr. Beáta Michelčíková, profesorka nemčiny a matka dvoch detí, nám prezradila o sebe veľa zaujímavých informácií. Viac sa dočítate v rozhovore.

- **Ste spokojná so svojou profesiou (zamestnaním)?** Áno. Mám rada ľudí, kultúru, kancelárske práce, psychológiu aj školenia – v učiteľstve si užijem trošku z každej tejto oblasti. Učím ešte len druhý rok, stále sa dozvedám niečo nové, nadobúdam skúsenosti a zručnosti, aké som doteraz nepotrebovala – napríklad pohotovú reakciu na impertinentné otázky niektorých študentov, alebo schopnosť rozoznať pravú ospravedlnenku od sfalšovanej... Alebo len také obyčajné známkovanie – nie je to ľahké. Snažím sa robiť veci na 100% (vymýšľať rozličné aktivity na hodiny, vytvárať každej triede primerané testy, odpovedať na otázky z vášho interview) a strávim pri tom dosť svojho voľného času. Niekedy mám potom pocit, že som to

robila zbytočne, žiaci to neocenia. No napriek tomu sa snažím nestrácať ilúziu, že im hodiny strávené so mnou budú na niečo dobré.

- **Ste za názor aby sa nosili v školách školské uniformy?** Skôr nie. Zažila som éru pionierskych rovnošiat a asi by mi to tie časy dosť pripomínalo. V krajinách, kde je nosenie uniformy roky zaužívané a berie sa ako samozrejmá, by som to nemienila. Ale u nás by som to nezavádzala. Buď je totiž argumentom sociálna otázka – že by si v uniformách boli všetci rovní, nepozerali by sme, kto má a kto nemá značkové veci, alebo otázka slušnosti – žiaci by nechodili v kanadách a žiačky v tielkach... Ja si myslím, že netreba zavádzať uniformy, ale formovať deti a mladých ľudí zvnútra. Doma v rodinách, v škole, v médiách. Aby sa slušne obliekali a správali, ale hlavne aby sa viac zameriavali na to, čo má kto v hlave ako na sebe.

- **Keby ste mali možnosť, čo by ste zmenili v školstve?** Keby som mala tú možnosť, určite by som sa nad touto otázkou hlboko zamyslela. Hlavne aby učiteľ nebol štatista a úradník, a aby mal čas venovať sa svojmu hlavnému poslaniu – výchove a vyučovaniu žiakov. Aby školy mali dostatok financií, a aby aj učitelia boli za svoju prácu náležite ocenení. Aby sa inšpekcie nezameriavali len na povinnosti učiteľov a práva žiakov, ale aj naopak. A hlavne, aby sa vrátila na Slovensko doba, keď vzdelaní ľudia mohli získať lepšiu prácu ako hlu*páci.
- **Aké sú vaše hobby? Mate čas na svoje hobby po práci?** Mám všestranné záľuby – ručné práce všetkého druhu, kreslenie, písanie

poézie aj prózy, počúvanie hudby, čítanie, šport, návštevy koncertov, kina, divadla, prechádzky v prírode, pečenie tort a koláčov...Keďže mám dve malé deti, všetko robím spolu s nimi, takže si veľmi neoddýchnem.

- **Aký mate názor na dnešnú mládež?** Asi taký istý, ako mali moji rodičia na moju generáciu, moji starí rodičia na mojich rodičov a tak ďalej. Mládež je vždy revolučná, plná ideálov a snahy zmeniť svet, a niektorým jedíncom sa to vždy aj podarí. V každej dobe sú mladí ľudia, ktorí tvoria, vymýšľajú, cestujú, pomáhajú starším, venujú sa škole a rôznym záľubám – a samozrejme aj ich leniví, konzumní, sebeckí a hlúpi rovesníci.

Dominika Egyedová, II.C